

ת"ד 11186/06/22 - מדינת ישראל ע"י נגד אלכסנדר פרוימוביץ - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 11186-06-22 מדינת ישראל נ' פרוימוביץ
אלון אופיר, שופט בכיר

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מורן אטייה

מאשימה

נגד

אלכסנדר פרוימוביץ - נוכח

נאשמים

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בגרימת תאונה כתוצאה מאי ציות לתמרור 301 (אי מתן זכות קדימה) ונהיגה בקלות ראש.

התאונה התרחשה ביום 18.3.22 עת נהג הנאשם רכב ברחוב דרך חברון בעיר באר-שבע.

כתוצאה מהתאונה נגרמו נזקי רכוש לרכבים ונזק גוף (שלא מגיע לכדי "חבלה של ממש") לנהג המעורבת.

המדינה בטיעוניה ציינה כי הנאשם (שהוא נהג מונית מקצועי) בעל רישיון נהיגה משנת 1978 ובמהלך 45 שנות נהיגתו צבר 16 הרשעות תעבורה.

בהרשעתו האחרונה של הנאשם (עבירה על תקנה 47(ה)(5)) פסילה מותנית בת הפעלה ל-3 חודשים אותה ביקשה המדינה להפעיל במצטבר לפסילה בת 3 חודשים שהיא פסילת המינימום לעבירה שביצע הנאשם.

בטיעונו הסביר הנאשם (שהוא יליד 1957, בן 66) כי עלה לארץ מברית המועצות לשעבר בשנת 1973, הוא חי לבדו ללא כל פנסיה ומקור פרנסתו היחיד לצורכי קיום הוא רישיון המונית שלו איתו הוא מרוויח את לחמו. הנאשם הסביר כי המונית בה הוא נוהג אינה בבעלותו, ולמעשה הוא שוכר "מספר" מונית כדי שיוכל להתפרנס מנהיגתה.

הנאשם ביקש שלא לפסול את רישיונו שכן פסילה כזו תמנע ממנו כל יכולת פרנסה.

דין וגזירת העונש -

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 62(2) בפקודת התעבורה בקשר עם גרימת תאונה, מתחיל ב-3 חודשי פסילה בפועל ומגיע עד ל-6 חודשים בנסיבות של אי ציות לתמרור 301 עם גרימת תאונה בה לא נגרמו חבלות של ממש.

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה ללא כל הסדר טיעון עם המדינה, ויש לקחת נתון זה לזכותו.

לא בכל יום עומד למשפט נהג מקצועי שרוב שעות היום מצוי הוא בנהיגה על כביש, כאשר מאחוריו 45 (!) שנות נהיגה בארץ, ולחובתו 16 עבירות תעבורה בלבד, שרובן התיישנו, רובן עבירות קנס, ואין לחובתו גרימת תאונה מעולם.

למען ההגינות, ב-10 השנים האחרונות לחובת הנאשם שתי עבירות בלבד, וביחס לנהג מקצועי המדובר בעבר אשר מעיד עליו כנהג זהיר ואחראי בדרך כלל.

הנאשם אדם מבוגר בן 66 שחי בגפו ללא כל פנסיה ממנה הוא יכול להתקיים, וכל פרנסתו תלויה ביכולת נהיגתו כנהג מונית.

בנסיבות המתוארות לעיל, גם קצין המשטרה שפגש את הנאשם לאחר התאונה, הגיע למסקנה כי אין הצדקה לפסול אותו מנהלית, מה שיצר מצב בו המדינה עתרה לענישה הכוללת 6 חודשי פסילה בפועל בפרשה זו.

לאחר שבחנתי את התנהגותו של הנאשם לאורך 45 שנות נהיגה, בחנתי את לקיחת האחריות המלאה מצידו, שקלתי את גילו ונסיבות חייו הנוכחיות, הגעתי לשתי מסקנות:

הראשונה, כי יש הצדקה להארכת הפסילה המותנית התלויה כנגדו בגין עבירה שאינה עבירת תוספת ראשונה ואין לה זיקה לגרימת תאונה.

השנייה, כי יש הצדקה בנסיבות להפעלת שיקול הדעת שניתן לבית המשפט על ידי המחוקק במקרים המתאימים לחרוג לקולא מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

כשם שבית המשפט נוטה להחמיר מאד עם נהגים שהם עברייני תנועה רצדיוויסטים המבצעים עבירות תנועה רבות, כך נכון בעיני להקל עם מי שלאורך 45 שנות נהיגה מקצועית, כמעט ולא ביצע עבירות ומעולם לא גרם לתאונה.

כל יום פסילה עבור נהג מקצועי שתנאי מחייתו הבסיסיים תלויים ברישיון נהיגתו, קשה שבעתיים ממי שפרנסתו אינה תלויה בנהיגתו, קל וחומר ביחס לאדם בן 66 שלא בקלות ימצא עבודה חליפית.

בנסיבות המיוחדות לעיל, אני מחליט להסתפק בתקופת פסילה מתונה בת 30 יום, לצד התחייבות כספית כבדה, פסילה מותנית, והארכה של פסילה מותנית קיימת.

אני סבור כי תמהיל ענישה זה עונה על עקרון ההלימה הקבוע בחוק בנסיבות הספציפיות של פרשה זו.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יצהיר ויתחייב בפני בית המשפט כי ימנע מביצוע העבירה בניגוד לסעיף 62(2) בפקודת התעבורה בקשר עם גרימת תאונה וזאת במשך שנה מהיום.

ככל שיבצע הנאשם עבירה זו תוך שנה מהיום, מתחייב הוא בזאת לשלם למדינה סך של 2000 ₪ או ירצה 5 ימי מאסר תמורת סכום זה.

בית המשפט רושם לפניו את הסכמת הנאשם בקולו להתחייבות לעיל וזאת במקום חתימתו על התחייבות זו במזכירות בית המשפט.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 30 יום.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 150 יום מהיום במזכירות בית המשפט **ואם לא יעשה כן יחשב**

הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

ד. מורה על הארכת 3 חודשי פסילה מותנית כפי שנגזרה על הנאשם בתיק 11971-01-20 בבית משפט זה ביום 28.4.21 למשך שנה נוספת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.